

Informe jurídic en relació amb l'Avantprojecte de llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Antecedents

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades l'Avantprojecte de llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

L'Avantprojecte de llei consta d'Exposició de motius, vuitanta-sis articles, i una disposició final.

Analitzat l'Avantprojecte, que no s'acompanya de la Memòria corresponent a l'Avantprojecte ni d'altra documentació, tenint en compte la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'informa del següent:

Fonaments Jurídics

I

(...)

II

Com es desprèn de l'Exposició de motius, l'Avantprojecte que se sotmet a informe té per objecte la modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, principalment arran de la modificació de la Directiva 2010/13/UE, de 10 de març de 2010, per la Directiva (UE) 2018/1808, de 14 de novembre de 2018 ("Nova Directiva Audiovisual").

Pel que fa al marc normatiu en què s'emmarca l'Avantprojecte, a més de les Directives esmentades, cal fer referència a la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, que regula *"la comunicació audiovisual de cobertura estatal i estableix les normes bàsiques en matèria audiovisual sense perjudici de les competències reservades a les comunitats autònomes i als ens locals en els seus àmbits respectius."* (art. 1 Llei 7/2010).

Fem notar, com a element rellevant en la matèria que ens ocupa, que la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC) ha emès la Consulta pública sobre l'aplicació de la regulació audiovisual als prestadors de serveis de comunicació audiovisual que se suporten en plataformes d'intercanvi de vídeos (Expedient INF/DTSA/082/20, que es pot consultar al web <https://www.cnmc.es/ca/node/383046>), que es troba oberta en el moment d'emetre aquest informe, en què s'analitzen diverses qüestions relatives a aquests serveis, amb especial atenció a la incidència de la seva utilització per part dels menors d'edat, en relació amb les previsions de la Llei estatal 7/2010, i la nova Directiva Audiovisual, citades.

Segons indica l'Exposició de motius de l'Avantprojecte: *“L'article 189.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa que, en el cas que la Unió Europea estableixi una legislació que substitueixi la normativa bàsica de l'Estat, la Generalitat pot adoptar la legislació de desenvolupament a partir de les normes europees, i la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010 ha considerat que aquest precepte és conforme amb la Constitució espanyola de 1978, en la mesura que no afecta la competència bàsica estatal. L'article 146 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competències la competència exclusiva sobre l'organització de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat i dels serveis públics de comunicació d'àmbit local i, i la competència compartida en mitjans de comunicació social.”*

També cal tenir en compte la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, CAC), atès que algunes de les disposicions de l'Avantprojecte afecten les funcions de control del CAC en relació amb l'àmbit de la comunicació audiovisual a Catalunya (arts. 1 i 2 Llei 2/2000).

III

Des de la perspectiva de la protecció de dades personals, cal partir de la base que el tractament de dades personals (art. 4, apartats 1 i 2 RGPD) per part dels prestadors de serveis de comunicació i els prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos, entre d'altres, als que es refereix l'Avantprojecte (art. 2 citat), així com per les autoritats de control de l'àmbit de la comunicació audiovisual, en concret, el CAC, es troba subjecte als principis i garanties de la normativa de protecció de dades (RGPD i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de dades personals i garantia de drets digitals (LOPDGDD)).

En aquest sentit, destaquem les previsions del considerant 153 de l'RGPD, en relació amb l'aplicació de la normativa de protecció de dades personals en l'àmbit audiovisual.

L'Avantprojecte regula diferents àmbits en els que convindria tenir en compte, especialment, la perspectiva de la protecció de dades personals, als que ens referim a continuació.

- Llibertat de comunicació audiovisual

L'article 3 de l'Avantprojecte, que modifica l'article 3 de la Llei 22/2005, disposa el següent.

“1. La prestació de serveis de comunicació audiovisual i de plataforma d'intercanvi de vídeos per part dels ciutadans és lliure en el marc de l'exercici legítim dels drets fonamentals de llibertat d'expressió i d'informació, d'acord amb els límits i les condicions establerts per la Constitució, l'Estatut d'autonomia, la normativa europea, aquesta llei i les altres lleis que hi siguin aplicables.

2. En particular, la prestació de serveis de comunicació audiovisual i d'intercanvi de vídeos s'ha d'atènyer a allò que disposa la legislació en matèria d'igualtat efectiva de dones i homes, drets i oportunitats en la infància i l'adolescència, accessibilitat, i drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.”

La prestació de serveis de comunicació audiovisual i d'intercanvi de vídeos per part dels prestadors d'aquests serveis, ha de tenir en compte en particular la normativa aplicable de protecció de dades personals (RGPD i LOPDGDD).

Podria ser recomanable donar major visibilitat a la perspectiva de la protecció de dades personals, en particular, en allò que es refereix a l'obtenció i tractament de dades personals, a la informació que cal facilitar als afectats, amb especial atenció als menors d'edat i, per això, incloure una referència a aquesta normativa en els àmbits regulats a l'Avantprojecte.

En concret, es podria afegir un incís a l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 22/2005, amb el següent contingut:

2. En particular, la prestació de serveis de comunicació audiovisual i d'intercanvi de vídeos s'ha d'atenir a allò que disposa la legislació en matèria d'igualtat efectiva de dones i homes, protecció de dades personals, drets i oportunitats en la infància i l'adolescència, accessibilitat, i drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia."

- Article 5 de l'Avantprojecte

L'article 5 de l'Avantprojecte modifica l'article 4 de la Llei 22/2005, que queda redactat de la manera següent:

"Article 4

Lliure elecció

"1. Tots els ciutadans tenen dret a rebre informació veraç i a escollir lliurement els serveis de comunicació audiovisuals i d'intercanvi de plataforma de vídeos que volen rebre sense que els prestadors privats i els poders públics puguin substituir llurs decisions.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual i de serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos han de posar a disposició dels receptors del servei, de manera fàcil, directa i permanent, almenys la informació següent:

a) El seu nom i domicili.

b) Les dades que permetin posar-s'hi en contacte ràpidament i establir-hi una comunicació directa i efectiva, inclosa la seva adreça electrònica o lloc web.

c) La informació sobre l'estructura de la propietat del mitjà, que ha d'incloure la identificació de les persones físiques o jurídiques que tenen el control directe o indirecte o exerceixen una influència significativa sobre el contingut dels serveis prestats. Aquesta identificació ha de contenir exclusivament les dades que siguin necessàries i proporcionades per a la informació de les persones usuàries i ha de respectar el dret a la intimitat personal i familiar i altres drets fonamentals de les persones afectades.

(...)."

L'article 4.2.c) de la Llei 22/2005, en la redacció proposada per l'Avantprojecte, preveu un flux informatiu de dades de persones físiques, i explicita que aquestes han de ser exclusivament les que siguin necessàries i proporcionades per a la informació de les persones usuàries. Des de la perspectiva de la protecció de dades personals, en concret, del principi de minimització (art. 5.1.c) RGPD), es valora positivament aquesta menció, si bé resultaria recomanable que la referència que es fa al dret a la intimitat personal i familiar es faci al dret a la protecció de dades personals, atès que les dades identificatives o sobre la propietat del mitjà, no sembla que es puguin considerar com a part del dret a la intimitat, mentre que sí que formen part de les dades personals que cal protegir.

Per tant, es proposa la següent redacció per a l'article 4.2.c) de la Llei 22/2005:

"c) La informació sobre l'estructura de la propietat del mitjà, que ha d'incloure la identificació de les persones físiques o jurídiques que tenen el control directe o indirecte o exerceixen una influència significativa sobre el contingut dels serveis prestats. Aquesta

identificació ha de contenir exclusivament les dades que siguin necessàries i proporcionades per a la informació de les persones usuàries i ha de respectar el dret a la protecció de dades personals i altres drets fonamentals de les persones afectades.”

IV

- Tractament de dades personals de menors i mesures de protecció

Un dels eixos de l'Avantprojecte, en sintonia amb les previsions de la nova Directiva Audiovisual, és la protecció dels drets dels menors en la seva interacció amb l'entorn digital, amb la finalitat d'evitar que aquests accedeixin a continguts que puguin perjudicar el seu desenvolupament físic, mental o moral dels infants i adolescents.

Segons el considerant 21 de la Directiva 2018/2018: *“El Reglamento (UE) 2016/679 del Parlamento Europeo y del Consejo reconoce que los niños merecen una protección específica en el tratamiento de sus datos personales. El establecimiento de mecanismos de protección de los niños por parte de los prestadores de servicios de comunicación **lleva inevitablemente al tratamiento de datos personales de menores**. Puesto que dichos mecanismos tienen como objetivo proteger a los niños, **no se deben utilizar con fines comerciales** los datos personales de los menores tratados en el marco de las medidas técnicas de protección de los menores.”*

En aquest sentit, la Directiva 2018/1808 incorpora un nou article 6 bis a la Directiva 2010/13, amb el següent contingut:

“1. Los Estados miembros adoptarán las medidas adecuadas para velar por que los servicios de comunicación audiovisual ofrecidos por prestadores de servicios de comunicación sujetos a su jurisdicción que puedan perjudicar el desarrollo físico, mental o moral de los menores solo sean accesibles de un modo que garantice que, normalmente, dichos menores no los verán ni oirán. Dichas medidas podrán incluir la elección de la hora de emisión, instrumentos de verificación de la edad u otras medidas técnicas. Deberán ser proporcionadas al perjuicio potencial del programa. Los contenidos más nocivos, como la violencia gratuita y la pornografía, estarán sujetos a las medidas más estrictas.

*2. Los datos personales de menores recogidos o generados de otro modo por prestadores de servicios de comunicación de conformidad con el apartado 1 **no podrán ser tratados con fines comerciales**, como la mercadotecnia directa, la elaboración de perfiles o la publicidad personalizada basada en el comportamiento.”*

Per altra banda, l'article 128 ter, apartat 3, de la Directiva 2018/1808 estableix el següent:

*“Los datos personales de menores recogidos o generados de otro modo por prestadores de plataformas de intercambio de vídeos de conformidad con el párrafo tercero, letras f) y h), **no podrán ser tratados con fines comerciales**, como, por ejemplo, mercadotecnia directa, elaboración de perfiles o publicidad personalizada basada en el comportamiento.”*

Segons el considerant 38 de l'RGPD: *“Los niños merecen una protección específica de sus datos personales, ya que pueden ser menos conscientes de los riesgos, consecuencias, garantías y derechos concernientes al tratamiento de datos personales. Dicha protección específica debe aplicarse en particular, a la utilización de datos personales de niños con fines de mercadotecnia o elaboración de perfiles de personalidad o de usuario, y a la obtención de datos personales relativos a niños cuando se utilicen servicios ofrecidos directamente a un niño. (...).”*

D'acord amb això, cal valorar positivament que l'Avantprojecte incorpori, en l'article 7, que modifica l'article 9.3 de la Llei 22/2005, la prohibició que estableix la Directiva 2018/1808 de tractar les dades de menors per a aquestes finalitats (comercials, mercadotècnia directa, elaboració de perfils -art. 4.4 RGPD-, o publicitat personalitzada), tant pel que fa a les dades obtingudes per prestadors de serveis de comunicació com a les obtingudes per prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos.

- Prestació del consentiment de menors d'edat

Resulta especialment rellevant tenir en compte el règim d'obtenció del consentiment que estableix la normativa de protecció de dades en relació amb menors d'edat.

L'article 8 de l'RGPD, estableix les condicions aplicables al consentiment dels menors en relació amb els serveis de la societat de la informació, en els següents termes:

“1. Cuando se aplique el artículo 6, apartado 1, letra a), en relación con la oferta directa a niños de servicios de la sociedad de la información, el tratamiento de los datos personales de un niño se considerará lícito cuando tenga como mínimo 16 años. Si el niño es menor de 16 años, tal tratamiento únicamente se considerará lícito si el consentimiento lo dio o autorizó el titular de la patria potestad o tutela sobre el niño, y solo en la medida en que se dio o autorizó. Los Estados miembros podrán establecer por ley una edad inferior a tales fines, siempre que esta no sea inferior a 13 años.

2.El responsable del tratamiento hará esfuerzos razonables para verificar en tales casos que el consentimiento fue dado o autorizado por el titular de la patria potestad o tutela sobre el niño, teniendo en cuenta la tecnología disponible.”

Respecte la càrrega de verificació que l'article 8.2 de l'RGPD exigeix als responsables de tractament de les dades (art. 4.7 RGPD), en aquest cas, els prestadors de serveis i de plataformes als que es refereix l'Avantprojecte, Com explicita el Comitè Europeu de Protecció de Dades (CEPD) en el document *“Guidelines 05/2020 on consent under Regulation 2016/679”*: *“If the user states that he/she is below the age of digital consent then the controller can accept this statement without further checks, but will need to go on to obtain parental authorisation and verify that the person providing that consent is a holder of parental responsibility.”* (considerant 134).

L'article 7 de l'LOPDGDD estableix que:

“1. El tratamiento de los datos personales de un menor de edad únicamente podrá fundarse en su consentimiento cuando sea mayor de catorce años.

Se exceptúan los supuestos en que la ley exija la asistencia de los titulares de la patria potestad o tutela para la celebración del acto o negocio jurídico en cuyo contexto se recaba el consentimiento para el tratamiento.

2. El tratamiento de los datos de los menores de catorce años, fundado en el consentimiento, solo será lícito si consta el del titular de la patria potestad o tutela, con el alcance que determinen los titulares de la patria potestad o tutela.”

Quan els prestadors de serveis de comunicació audiovisual i els prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos recullen dades de menors en base al consentiment, hauran de respectar les previsions normatives i, si escau, obtenir el consentiment dels pares o responsables dels menors, i aplicar les corresponents mesures, si escau, de verificació d'edat dels menors.

Per tot l'exposat, vist que la normativa de protecció de dades estableix el règim d'obtenció del consentiment de menors per a tractar les seves dades, es considera recomanable que l'Avantprojecte incorpori una menció específica a aquest règim.

Així, l'article 7 de l'Avantprojecte, que modifica l'article 9 de la Llei 22/2005, podria incorporar un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 9, amb la següent redacció:

“L'obtenció i el tractament posterior de dades personals de menors d'edat s'ha de sotmetre al règim previst a la normativa de protecció de dades personals. Quan els prestadors de serveis de comunicació audiovisual i els prestadors de plataformes d'intercanvi de vídeos recullin dades de menors en base al consentiment, han d'obtenir el consentiment dels pares o responsables dels menors de catorze anys, i han de poder acreditar l'establiment de les corresponents mesures de verificació d'edat.”

V

- Actuacions del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Segons l'Exposició de motius, l'Avantprojecte de llei té per objecte, entre d'altres, modificar l'actual règim d'inspecció i sanció de les activitats audiovisuals sense títol habilitant, mitjançant l'adopció de diversos mecanismes, els quals *“es dirigeixen bàsicament a combatre la prestació de serveis de comunicació audiovisuals sense títol habilitant, amb mesures dirigides a enfortir el règim de responsabilitat per tal de sancionar els veritables responsables autors intel·lectuals de la prestació de serveis de comunicació audiovisuals sense títol habilitant, la regulació de l'obligació de col·laboració de persones físiques i jurídiques relacionades amb l'activitat il·lícita, la col·laboració amb altres administracions en aplicació dels principis de cooperació, col·laboració i assistència recíproques, així com la prohibició de comunicacions comercials en emissores sense títol habilitant.”*

L'article 47 de l'Avantprojecte afegeix un nou article 89 quater a la Llei 22/2005, amb el redactat següent:

“Article 89 quater

Mesures per a contrarestar la difusió de continguts que incitin la violència o l'odi

(...).

3. Sens perjudici d'allò que disposa la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot fer públiques, les actuacions del Consell que sustentin l'existència de continguts que incitin a la violència o a l'odi, les respostes dels prestadors de serveis de plataformes d'intercanvi de vídeos i, si s'escau la resolució judicial que recaigui.”

D'entrada, es valora positivament la menció expressa que es fa a la normativa de protecció de dades en relació amb la difusió d'informació relativa a les actuacions del CAC. Efectivament, si la difusió d'aquestes actuacions pot afectar a dades personals, caldrà tenir en compte si, en base als principis de l'RGPD, aquesta difusió es pot produir, i en quins supòsits.

Ara bé, dit això, convé posar de manifest que l'Avantprojecte inclou determinades previsions en relació amb els fluxos de dades personals que es podrien produir en el marc de les potestats de control i d'inspecció del CAC, que no resulten prou clares, tenint en compte els principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

- **L'article 63 de l'Avantprojecte** modifica els apartats 2 i 3 de l'article 127 de la Llei 22/2005, de la manera següent:

“2. Correspon a l'Administració de la Generalitat, d'ofici o a instància del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, l'exercici d'activitats d'inspecció i control de la prestació de serveis de comunicació audiovisual, inclosos els supòsits de prestació de serveis audiovisuals sense haver obtingut la llicència o sense haver complert amb el deure de comunicació prèvia a què fa referència l'article 37.2.

Les dades obtingudes com a conseqüència de la realització d'aquestes activitats d'inspecció i control han d'ésser trameses al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, perquè pugui exercir les potestats de sanció establertes per aquest títol, sens perjudici de les potestats sancionadores que corresponen als departaments competents de l'Administració de la Generalitat.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya i l'Administració de la Generalitat s'han de facilitar recíprocament la informació que sigui requerida sobre les activitats d'inspecció, control i sanció que duguin a terme en el marc de les respectives competències, incloent merament identificatives i de contacte, sense necessitat de consentiment de la persona afectada.”

Recordem que, segons l'apartat 1 de l'article 127 de la Llei 22/2005 (que no queda modificat per l'Avantprojecte), correspon al CAC la inspecció i el control de les activitats dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual, en relació amb el compliment de les obligacions que els corresponen d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les que siguin aplicables.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, cal partir de la base que les dades personals a què el CAC o l'Administració de la Generalitat puguin tenir accés en llurs respectius àmbits de competència, només poden ser objecte de comunicació entre ambdós si existeix una base jurídica adequada (ex. art. 6.1 RGPD).

Que l'article 127.3 de la Llei 22/2005, en la redacció donada per l'Avantprojecte, es refereixi a la comunicació de (dades) “merament” identificatives o de contacte, genera confusió, atès que si la comunicació està vinculada a una inspecció, les dades identificatives estaran necessàriament vinculades amb el contingut de la inspecció.

D'altra banda, la menció genèrica a “Administració de la Generalitat”, feta en l'article 127.3, tampoc no resulta adequada, ja que el CAC no ha de comunicar dades personals, en el marc de les seves potestats inspectores, a qualsevol ens de l'Administració de la Generalitat.

S'hauria de concretar la referència a aquells òrgans o ens competents que exerceixen la potestat d'inspecció i control de la prestació de serveis de comunicació audiovisual. Fem notar que en l'article 64 de l'Avantprojecte, que modifica l'article 128.2 de la Llei 22/2005, sí es fa una menció específica a “l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de comunicació audiovisual”, que semblaria més adequada.

Per tant, es proposa la següent redacció per a l'article 127, apartat 3 de la Llei 22/2005:

“3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya i l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de comunicació audiovisual s'han de facilitar recíprocament la informació que sigui requerida sobre les activitats d'inspecció, control i sanció que duguin a terme en el marc de les respectives competències incloent, si escau, dades identificatives i de contacte de persones físiques relacionades amb la inspecció, sense necessitat de consentiment de la persona afectada.”

- Article 66 de l'Avantprojecte, afegeix un nou article 128 ter, a la Llei 22/2005, amb el redactat següent:

“Article 128 ter

Col·laboració amb altres administracions

1. Les administracions públiques competents en matèria d'urbanisme, medi ambient, salut pública i telecomunicacions que, en els seus procediments de concessió de llicències i autoritzacions d'obres i activitats necessàries per a la prestació dels serveis de comunicació audiovisual, constatin que el prestador del servei no està en possessió de llicència o no ha complert el deure de comunicació prèvia n'han d'informar l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de prestació de serveis de comunicació audiovisual.

2. En aplicació dels principis de cooperació, col·laboració i assistència recíproques, i per al millor compliment de les funcions que corresponen a les diverses administracions, quan una administració pública rebí de les autoritats competents en matèria audiovisual informació sobre l'incompliment de la normativa audiovisual ha d'adoptar en el seu àmbit de competències les resolucions necessàries per a garantir el compliment a la normativa audiovisual.

3. S'han d'establir mecanismes de col·laboració entre les diverses administracions amb l'objectiu que la informació de la inspecció de serveis de comunicació audiovisual sobre possibles incompliments de la normativa en les matèries previstes en l'apartat 1 sigui posada a disposició de l'autoritat competent perquè adopti les mesures oportunes, i si escau, restableixi la legalitat.”

La Directiva 2010/13, en la redacció modificada per la Directiva 2018/1808, dona una especial rellevància a la protecció de la salut en el context de la publicitat i explicita que els Estats han de vetllar perquè els serveis de comunicació audiovisual no suposin un risc per a la salut pública o el medi ambient (veure art. 3.2 i art. 9.1.c) iii) i iv) de la Directiva 2010/13, en la redacció donada per la Directiva 2018/1808).

D'entrada, assenyalar que des del punt de vista del principi de finalitat (art. 5.1.b) RGPD) no sembla clar que les administracions públiques competents en matèria d'urbanisme, medi ambient, salut pública i telecomunicacions que hagin d'atorgar alguna llicència o autorització, hagin de posar en coneixement de l'òrgan competent en matèria de comunicació audiovisual, que han constatat la manca de llicència per la prestació de serveis audiovisuals. Més aviat s'hauria de condicionar l'atorgament de la llicència sectorial (urbanisme, medi ambient, salut pública o telecomunicacions) a disposar prèviament de la llicència per la prestació de serveis audiovisuals si l'activitat ho requereix, perquè si no s'han iniciat les activitats de comunicació audiovisual, el fet de sol·licitar una llicència d'obres, per exemple, no implica que s'hagi vulnerat la normativa de comunicació audiovisual.

Més enllà d'això, caldria que la normativa sectorial (urbanisme, medi ambient, etc.) prevegi la necessitat d'acreditar que es disposa de la llicència d'activitat prèviament. Atès que no es disposa de la Memòria de l'Avantprojecte en emetre aquest informe, cal fer avinent que no és clar quins són els “*procediments de concessió de llicències i autoritzacions d'obres i activitats per a la prestació dels serveis de comunicació audiovisual*” que justificarien aquest control de la llicència de comunicació audiovisual per part d'aquests altres òrgans.

L'Exposició de motius de l'Avantprojecte fa una referència a “la col·laboració amb altres administracions en aplicació dels principis de cooperació, col·laboració i assistència recíproques”, que tampoc no ajuda a clarificar quin és el rol d'aquestes altres administracions (urbanisme, medi ambient o salut pública), en els dits procediments i, en conseqüència, quins fluxos informatius de dades personals podrien ser necessaris.

L'article 92.1 de la Llei 22/2005 fa referència a que són publicitat o televenda il·lícites, entre d'altres, “*Les que fomenten males pràctiques alimentàries o qualsevol altre comportament perjudicial per a la salut o la seguretat humanes o per la protecció del medi ambient*” (apartat c) art. 92.1). Ara bé, més enllà d'aquesta menció, la Llei 22/2005 tampoc no clarifica quins podrien ser aquests fluxos informatius.

Tampoc resulta gens clara la previsió de l'apartat 2, atès que no queda clar ni quines són les funcions que correspondrien a les diferents administracions en matèria audiovisual, ni en quins casos les autoritats competents en matèria audiovisual han de comunicar a altres òrgans d'aquestes altres administracions les resolucions sobre incompliments, ni tampoc les mesures que ha d'adoptar l'autoritat destinatària.

Igualment l'apartat 3 del mateix article estableix una comunicació d'informació entre “les diverses administracions”, sense més concreció, de les actuacions d'inspecció en diversos àmbits que convindria clarificar, però que en qualsevol cas podria presentar problemes des del punt de vista del principi de finalitat (art. 5.1.b) RGPD), que impedeix que les dades es puguin recollir per una finalitat incompatible amb aquella per a la qual es van recollir.

Cal tenir en compte que les previsions de l'article 128.ter poden generar un flux informatiu entre diversos òrgans de l'administració i l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de prestació de serveis de comunicació audiovisual, que podria incloure dades personals (per exemple, de persones relacionades amb la prestació de serveis de comunicació audiovisual que fomentin comportaments nocius per a la salut, en els termes de la Directiva de 2018). Per tant, l'esmentat article 128.ter ha de concretar quins són aquests procediments, i quins fluxos informatius es poden produir, sempre d'acord amb el principi de finalitat i de proporcionalitat.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest informe, es fan les següents,

Conclusions

Examinat l'Avantprojecte de llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, es considera adequat a les previsions establertes a la normativa sobre protecció de dades personals, si es tenen en compte les consideracions fetes en aquest informe.

Barcelona, 6 de novembre de 2020